

Som det fremgår af tilladelsen, er denne givet på en række nærmere opstillede betingelser om afmærkning, evaluering og information. Det er endvidere en forudsætning for ministeriets tilladelse, at trafikministeren til enhver tid og uden varsel kan kræve forsøget bragt til ophør af hensyn til færdselssikkerhed eller af hensyn til bus-trafikken.

Det er ikke muligt – og næppe heller hensigtsmæssigt – på forhånd at beskrive, hvornår kriterierne for, at ministeren vil stoppe forsøget inden tidsfristens udløb, er opfyldt. Dette må primært bero på HT's og Københavns Politis løbende vurdering af forsøget.

Det må således være op til de involverede parter at rette henvendelse til Trafikministeriet, såfremt de finder, at forsøget bør standses af hensyn til færdselssikkerheden eller bustrafikken, hvorefter Trafikministeriet på denne konkrete baggrund vil vurdere sagen.

Der henvises i øvrigt til trafikministerens svar af 17. oktober 1995 på Trafikudvalgets spørgsmål 7 (alm. del – bilag 15).

Spm. nr. S 271

Til trafikministeren (27/10 95) af:

Margrete Auken (SF):

»Gælder færdselslovens hastighedsbestemmelser ministerbiler, og har ministerbiler i bekræftende fald fået fartbøder og i givet fald hvor mange?«

Svar (3/11 95)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Færdselslovens bestemmelser om hastighed fremgår af lovens §§ 41, 42 og 43. § 41 er den almindelige regel om hastigheden. Bestemmelsen beskriver de hensyn, der skal iagttages forud for de generelle hastighedsbegrænsninger i § 42. Disse bestemmelser omfatter uden undtagelse alle køretøjer, herunder også ministerbiler.

§ 43 fastsætter særlige køretøjsbestemte hastighedsbegrænsninger, og disse grænser gælder forud for højere generelle og lokale hastigheder efter § 42.

Der er ikke i færdselsloven særlige hastighedsbestemmelser for ministerbiler.

Rigspolitechefen har i sagens anledning oplyst, at man ikke er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt ministerbiler har fået fartbøder, allerede fordi eventuelle overtrædelser af hastighedsbestemmelserne ikke relaterer sig til bilen, men til føreren af bilen.

Ad spm. nr. S 111

Fra socialministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Kim Behnke (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 566, var sålydende:

Til socialministeren (13/10 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om grunden til, at Midtdjurs Kommune kan slippe for straf i den sag, hvor en kommunal dagplejemor har tabt et barn?«

Supplerende svar (31/10 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet er foreløbigt besvaret den 20. oktober 1995, idet Socialministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet har bedt Midtdjurs Kommune om en redegørelse for sagen.

Midtdjurs Kommune har i brev af 24. oktober 1995 oplyst følgende:

»Sagen omhandler en 7 måneder gammel dreng, som medio februar 1994 afgår ved døden. Dødsårsagen er legemsbeskadigelser, som en kommunalt ansat dagplejer den 7. april 1994 tilstår at have udøvet.

Voldsudøvelsen behandles som en tilståelses-sag ved retten i Grenaa den 31. 10. 94, hvor dagplejeren idømmes 5 års fængsel samt et erstatningsbeløb, jf. almindelig praksis.

Daglejeren var ansat efter gældende overenskomst mellem Kommunernes Landsforening og Forbundet af Offentligt Ansatte. Ansættelsen skete medio oktober måned 1993 med efterfølgende ophør ultimo februar måned 1994, efter som dagplejeren ultimo januar måned s.å. opsagde sin stilling. Forud for opsigelsen pågik der vurderinger om dagplejerens ansættelsesforhold, idet det overvejedes, om ansættelsesforholdet skulle fortsætte eller ej, bl.a. af kapacitetsmæssige årsager, men der var ikke truffet beslutning om en opsigelse.